

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

297. An Prælati Regulares possint absolvere subditos suspensos propter ordines susceptos ante legitimam ætatem, vel ansque licentia, vel per saltum? Ex p. 3. t. 2. r. 85.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

IESU VER. DISPENSARE, §. 5. & 6. dicitur quod Generalis ipsorum potest dispensare cum subditis in bigamia ex concessione Sixti IV. facta Carthusiensibus.

4. Sed ego in facti contingencia non recederem à prima sententia, quam præter DD. citatos tenet etiam Sebastianus à Bononia tractat. de elect. part. 2. capit. 4. dubit. 7. numer. 2. vbi & rectè notat posse supradictos Prælatos dispensare cum suis subditis super bigamiam similitudinariam, eo modo, quo possunt Episcopi dispensare cum suis.

Sup. hoc notato, & quomodo hoc delictum accidit, in rom. 5. tr. 5. ex Ref. 148. lege lin. 3. §. 2. & pro dispensat. Episc. in alio §. not. i. dictæ Ref.

RESOL. CCXCVII.

An Prælati Regulares possint absolvere subditos suos suspensos propter Ordines susceptos ante legitimam ætatem, vel absque licentia, vel per saltum? Ex p. 3. tr. 2. Ref. 85.

Sup. hoc in tom. 5. tr. 3. Ref. 44. §. 1.

§. 1. Negatiuè respondet Gabucinus, quem citat, & sequitur Sayrus de i. enuris, lib. 6. cap. 12. num. 13. & 14. vbi asserit, priuilegiis Regularium circa hoc esse derogatum per Concil. Trident. sess. 23. cap. 12. de reform.

2. Sed prorsus contrariam sententiam tenendam esse puto, quam latè defendit Laurentius Portel in dub. Regul. ver. Ordines sacri, n. 14. & nouissimè Hieronymus Rodriq. in compend. 99. Regul. resol. 106. n. 26. & ad argumentum Sayri respondet Portel, quod Concilium ibi solùm reuocat priuilegia, ne ordinentur Regulares ante ætatem ibi assignatam, non verò reuocat priuilegia Regularium quæ alias habent absoluedi à Sede Apostolica suos subditos. Imò Concilium clarè loquitur: ait enim (priuilegiis quoad hoc exclusis) quoad hoc inquam, id est, quoad Ordines suscipiendos ante hanc ætatem, vnde non loquitur de priuilegiis Regularium ad absoluedos subditos.

3. Neque obstat, quod Sixtus V. in sua constitutione contra malè promotos, reuocauit priuilegia Regularium ad absoluedum subditos sic malè promotos, quia postea reualidata sunt per alios Pontifices sublequentes, qui confirmarunt priuilegia Regularium ex certa scientia, quæ forma confirmationis reualidat inualida, & reuocata per suos antecessores, vt communiter docent Doctores, & præcipuè inter illos Sigismundus à Bononia tr. de elect. part. 2. c. 4. dub. 76. n. 6. & Suarez de legib. lib. 8. c. 19.

RESOL. CCXCVIII.

An Superiores Regularium possint absolvere subditos ab excommunicatione ob Symoniam contractam in Ordine, vel beneficio?

Nec enim possunt cum illis dispensare in suspensione, qua incurritur ratione Symoniæ in Ordine suscepto; imò nec dispensare possunt in irregularitate ob talem Symoniam contractam, etiam si Symoniacus sit occultus?

Et an sit probabile Symoniacum occultum non incurrere irregularitatem?

Et an priuati Regulares possint hodie absolvere clericum symoniacum in ordine, vel beneficio ad se venientem pro sacramentali confessione audienda?

Et an id possint Confessores Societatis Iesu per priuilegium concessum à Paulo III. per quod à papa concedit illis Patribus, (ac proinde cum illis communicantibus,) vt penitentes ad se venientes possint absolvere ab omnibus censuris, & penis Ecclesiasticis, exceptis contentis in Bulla Cæna? Ex p. 1. o. tr. 15. & Milic. 5. Ref. 3.

§. 1. Negatiuam sententiam mordicus sustinet Magister Texeda in Theolog. Moral. tom. 1.

lib. 2. tract. 1. contr. 18. num. 10. vbi sic ait, Si rogati regulares Prælati possint absolvere suos subditos ab excommunicatione incurfa ob ordinem simoniacum susceptum; & dico hodie non posse cum illis dispensare in suspensione, quæ incurritur ratione simoniæ in ordine suscepto, quia licet attento quodam priuilegio à Clemente IV. concessio Congregationi S. Benedicti in Hispania, vt refert Collector priuilegiiorum ordinum: & Abbatibus Cisterij, virtute cuius poterant Abbates, & eorum Vicarij absoluerent suos subditos à penis, quas incurrit subditi propter ordines simoniacè susceptos, & propter beneficia simoniacè obtenta, & hoc quidem non semel in via, sed toties quoties illis visum fuerit expedire, Tamen Sixtus V. in quadam constitutione, quam edidit contra Clericos malè promotos, eam facultatem penitus reuocauit, & abstulit, dicens quod nemo præterquam cumque priuilegijs etiam mare magnum nuncupari, &c. possit absolueret huiusmodi simoniacè promotos, & verba eius sunt, persona sicut præfatur delinquentes tam scilicet Antistes, quam Abbates promouentes, quam clerici malè insigniti, seu ordinati à reatibus & excessibus præfatis absolui præterquam in mortis articulo non possint aut debeant, nec quibus super irregularitate præmissa contracta, etiam crimen penitus occultum fuerit quouis modo reuocari dispensare. Ex qua Sixti V. constitutione non obsecrè constat omnibus tam Episcopis, quam Regularibus Prælati, ablatam esse facultatem absoluedi suos subditos ab excommunicatione, & aliis penis incurfis, eo quod simoniacè ordines susceptorum, vel beneficia obtinuerunt etiam præterquam priuilegiis Regularium, quia omnia illa quoad hanc partem derogat, & inualida esse ex nunc pro tunc declarat, ac proinde etiam abstulit facultatem dispensandi cum prædictis simoniaciis in irregularitate, ob illud crimen simoniacum incurfa, quam etiam Sixti V. constitutionem ad terminos sacrorum Canonum, ac constitutionem Pij II. Sixti V. prædictoris, & ad dispositionem decretorum Sacri Tridentini Concilij adiecit hæc verba, præterquam contra simoniacè ordinantes, & ordinatos inlicitas, has enim voluit in suo robore permanere. Et quibus Pontificis verbis, quamuis prædictam Sixti V. constitutionem videtur moderare, & restringere, quantum ad aliquid; absoluit tamen reliquum illam in suo robore quantum ad aufarendam potestatem à Religionum Prælati, vt possint absolueret suos subditos, qui simoniacè ad ordines promoti sunt, nec in irregularitate ob talem simoniam contractam dispensare, & idè si Religiosus simoniacè ordinatus est, aut simoniacè Prioratum aut quancumque aliam dignitatem in Religione obtinuit (nam nomine beneficii officium dignitatis in Religione intelligitur) est ipso facto excommunicatus, & est ipso iure illis priuatus. A qua excommunicatione absolui nequit per Regulares Prælatos, nec in suspensione incurfa dispensari nisi per Romanum Pontificem, cui talis absolutio, & dispensatio referuata sunt, quod debet intelligi etiam si simoniacus occultus. Hucusque Texeda.

2. Sed contrariam sententiam tenet Portel in respons. Moral. tom. 2. cas. 42. num. 1. vbi sic asserit. Credo posse hodie Prælatum Regularem absolueret suum subditum à simonia commissa in ordine vel beneficio. Probo, quia licet Sixtus V. reuocauerit omnia priuilegia Religiosorum, per quæ id poterant absolueret, tamen postea Clemens VIII. in bullario Rodriguez fol. 1201. confirmauit priuilegia Minorum ex certa scientia, quod idem fecit postea Paulus Quintus; & Clemens VIII. in prædicta Bulla confirmatoria addidit hoc verbum, confirmamus, & in-